

Міліція місцевого самоврядування в Україні: перспективи та шляхи удосконалення

Бойко В.В., ад'юнкт кафедри економіко-правових дисциплін НАВС
Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент *Павлов Д.М.*

Нестабільна соціально-економічна ситуація в державі, часті випадки терористичних актів, зовнішня збройна агресія і як наслідок перебування в окупації частини території України викликають потребу у функціонуванні потужної правоохоронної системи, зокрема системи органів внутрішніх справ.

Надзвичайно актуальним в Україні є питання децентралізації влади - передача повноважень та ресурсів на нижчі рівні публічного управління. В теорії децентралізація не має на меті ламати владну вертикаль, а лише переорієнтувати її, знизивши вплив держави на суспільство. При цьому запускається механізми саморегуляції суспільства та розвитку свідомої особи, яка буде відповідати за свої вчинки перед державою.

Питання децентралізації міліції обговорюється в Україні вже не перший рік. Вважається, що виконання поліцейських функцій кількома структурами є важливою передумовою організації поліцейської служби, важливим елементом демократизації суспільства. Децентралізована поліція є звичним явищем для більшості демократичних країн. Доцільність існування муніципальної поліції обґрунтовується не лише позитивним досвідом та традиціями організації влади в окремих країнах, а й тим, що це дозволить підвищити ефективність діяльності поліції, так би мовити, «на місці» шляхом оперативного впливу місцевих громад на правоохоронну сферу.

Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» надає сільським, селищним, міським радам права у сфері охорони громадського порядку та боротьби зі злочинністю, зокрема на створення міліції. Можливість створення муніципальної поліції, яка на даний момент діє за Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» не має під собою ні механізму реалізації, ні фінансового підґрунтя. Саме проблеми фінансування місцевої міліції, на нашу думку, були основною причиною її не створення.

Однак, становлення та функціонування муніципальної поліції в Україні залежить не лише від політичної волі законодавця, а й від об'єктивної змоги бюджетів адміністративно-територіальних одиниць утримувати правоохоронний апарат. На сьогоднішній день декларована законодавством фінансова самостійність територіальних громад не дозволяє в повній мірі виконувати соціально-економічні та політичні завдання розвитку регіонів. Говорячи про фінансову самоврядність місцевих громад в Україні слід виділити такі її особливості: хронічна нестача матеріальних і фінансових ресурсів; постійна зростаюча залежність місцевих бюджетів від трансфертів з Державного бюджету України; низька частка власних податкових надходжень; делеговані повноваження органів місцевого самоврядування забезпечені фінансовими ресурсами необхідними для її виконання в середньому на 80%, що знижує якість надання публічних послуг; частка видатків місцевих бюджетів на виконання власних повноважень є найнижчою серед країн Європи і у відсотковому відношенні до загальної кількості видатків складає близько 10%; обсяг кредиторської заборгованості місцевих бюджетів станом на 01.08.2014 року складає 9,6 млрд. грн.

Проаналізовані місцеві бюджети за 2011-2014 рр. дають можливість говорити, що відсоток податкових надходжень до місцевих бюджетів є досить

великим, у середньому 85 відсотків, однак, традиційно левову частку податкових надходжень місцевих бюджетів складає податок з доходів фізичних осіб (далі ПДФО). Так, за 2011 рік у структурі податкових надходжень до місцевих бюджетів частка ПДФО склала 54 065 млн. грн. (74%). У 2012 році - 61 066 млн. грн. (71.1%); у 2013 році - 64 586 млн. грн. (70.8%); у 2014 році - 67 215 млн. грн. (70.2%). Місцеві податки і збори у 2011 році склали 2 550 млн. грн. (3.4%) від усіх податкових надходжень; у 2012 році - 5 457 млн. (6.3%), у 2013 році - 7 314 млн. грн. (8%), у 2014 році - 7 595 млн. грн. (7.9%) відповідно. Із наведеного, частка місцевих податків і зборів складає в середньому 6.5%. У цей час місцеві податки утворюють близько 46% прибуткової бази місцевих органів влади в Німеччині, 48% - у Швейцарії, 38% - у Великобританії. У зв'язку з цим виникає нагальна потреба реформування місцевих податків, щоб вони стали вагомим джерелом доходів у місцевих бюджетах, якими вони є у розвинених демократичних країнах. Місцева міліція, яка потребує значних видатків на її утримання із бюджетів адміністративно-територіальних одиниць, вимагає утворення нових видів місцевих податків, зокрема податку на утримання муніципальної поліції. Проблемою на цьому шляху є ст. 10 Податкового кодексу України, яка забороняє встановлення органам місцевого самоврядування податків не передбачених кодексом та ст. 12 Бюджетного кодексу України, яка вказує на виключне право Верховної ради України встановлювати на території України перелік місцевих податків та зборів. Тому розробка даного місцевого податку: визначення платників податку, об'єкту оподаткування, бази оподаткування, ставки податку, порядок обчислення податку, строк та порядок сплати податку повинна проводитись комплексно після ухвалення Закону про поліцію. Вважаємо за необхідне внести зміни до ст. 10 Податкового кодексу України, де вказати у п. 10.1.3 податок на утримання муніципальної поліції. При цьому вказати, що 100% даного податку зараховується до загального фонду місцевого бюджету і враховується при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів.

Отже, становлення та розвиток місцевої міліції в Україні перебуває у прямій залежності від згоди місцевих бюджетів її утримувати. Важливу роль при цьому відіграє збільшення кількості податкових надходжень до місцевих бюджетів і в тому числі місцевих податків і зборів.

Психологічний аналіз кримінальної мотивації засуджених жінок

Вороніна Д.О., Одарченко І.В., курсанти психологічного факультету ІКВС
Науковий керівник: доктор педагогічних наук, доцент Сова М.О.

Моральна деформація, що відбувається в сучасному суспільстві, значною мірою зумовлена кризою соціально-економічних, політичних, культурних відносин, є показником переоцінки загальнолюдських цінностей. У складній соціокультурній ситуації відбувається дезорієнтація людей, яка призводить до збільшення кількості злочинів, зокрема правопорушень скоєних жінками. У зв'язку з цим ініціюється дослідження проблеми кримінальної мотивації жінок, засуджених до позбавлення волі, яка має важливий державний характер ще й тому, що істотно змінилася структура жіночої злочинності. Так, у структурі кримінальної поведінки жінок зазначаються такі стійкі негативні тенденції, як збільшення кількості вчинених тяжких та особливо тяжких злочинів, підвищення рівня рецидивної злочинності, зниження віку (омолодження) злочинниць.